

en anden Opfattelse end den, der ifjor blev gjort gjældende her med saa stort Flertal.

Rajer: Naar den sidste ærede Taler bemærkede, at et Lovforslag, som egentlig traadte iftedetfor det oprindelige, i forrige Samling blev vedtaget her med stort Flertal, vil jeg, da jeg stemte derfor, dog gjøre opmærksom paa, at det var en meget betinget Tilslutning, jeg ydede det lille Lovforslag. Jeg fandt det usikkert, at der blev gjort Noget, og at der da blev begyndt paa Sagen, og jeg antog, at den høitærede Minister vilde sætte Pris paa at faae reddet den Bevilling, som stod paa Finantloven, og som vilde blive reddet, naar der kun kom et Lovforslag med det nævnte Lovforslags Indhold. Men jeg indrømmer med det Samme, at det, som saaledes blev vedtaget her i Thinget, ikke vilde være fyldestgjørende i Længden. Da nu Sagen er bragt frem paany, og det, der her foreligger, i alt Væsentligt stemmer med, hvad der blev vedtaget af Folkethinget ved Sagens anden Behandling ifjor, vil jeg ikke skjule, at dette tiltaler mig langt mere end det, som jeg selv stemte for ved tredie Behandling ifjor. Jeg skalde ingen Betænkelighed have ved at stemme for Forslaget, som det foreligger i dette Dieblit, uagtet jeg vel kunde ønske enkelte Forandringer. Saaledes maa jeg tilfæle, at Udtrykket i § 2 „sagtyndige Personer“ kunde det maaste være heldigere at ombytte med et andet for ikke at give Anledning til Misforstaaelse. Det er jo ikke Meningen, at disse Personer skulle være sagtyndige i almindelig Forstand, men at de skulle være oplærte til at foretage de Undersøgelser, hvorom der her er Tale, og at den egentlige Sagkundskab skalde findes paa et andet Sted. Endvidere kunde jeg gaa ind paa en Forandring af Tallet af dem, der skulle ansættes, af det Forhold, hvori deres Antal skal staa til Indbyggerantallet i Amtsraadskredsene. Vil man f. Ex. iftedetfor for hver 30,000 Indbyggere sætte den Bestemmelse, at Amtsraadskrede, som have over 100,000 Indbyggere, skulle have to Undersøgere, og de, der have under 100,000 Indbyggere, skulle have een, da vilde jeg kunne gaa med dertil, og jeg tror, at det vil være tilstrækkeligt. Jeg bemærker dette, fordi Antallet af disse Undersøgere jo har været en Anstødssten for Sagens Fremme. Jeg skal berøre et Punkt i § 3, som ogsaa har været en Anstødssten, nemlig den Tilladelse, som de vedkommende Personer som hørende til det udøvende Politii skulle have til at undersøge Lønnetsmidler, som tilberedes i forskellige Lokaler, og som ere bestemte til offentlig Salg. Dette er blevet kaldet en Husundersøgelse, og med det Samme har man gjort opmærksom paa, at det vilde være til Skade for forskellige Fabrikanter, naar der saaledes blev givet disse Folk Leilighed til at undersøge den hemmelige Tilberedningsmaade, som de brugte. Der er imid-

lertid i Sommerens Løb fremkommet Noget af den Natur, at jeg tror, at Modstanden imod denne Bestemmelse vil blive mindre nu, end den tidligere har været. Der skal have staaet et Stykke i Industritidenden om en Appetitost, som blev lavet i Berlin, og som blev kaldet „Valentiner Käse.“ Jeg har ikke læst dette Stykke i selve Industritidenden, men i „Morgenbladet“ for 27de August f. A. har jeg fundet et Aftryk deraf, og jeg skal henvise dertil. Der er nemlig Tale om en saadan Tilberedelsesmaade, at den ikke godt egner sig til at omtales offentlig, men denne Appetitost blev tilberedt paa en saa uappetitlig Maade, at jeg tror, at man blot behøver at gjøre sig bekendt med denne Sag for at lade sin Modstand falde mod den Bestemmelse, at saadanne Personer, som have Ret til at undersøge Lønnetsmidler, ogsaa skulle have Adgang til saadanne Fabrikker. Denne Fremstilling grunder sig ikke paa et løst Nygte, men paa en virkelig Reitsag. Da jeg har nævnt „Morgenbladet“ som min kilde, skal jeg gjøre opmærksom paa, at dette Blad isørigt har havt megen Fortjeneste af at vise, hvor usikkert det er at faae en Lov om det her omhandlede Forhold. Saaledes har jeg her en Artikel om Bæreforsølfning, som har staaet i det samme Blad af 8de Juli, og hvori det godtgjøres, at veritabel Kaffe og ægte Vine ere faktisk langt billigere end Kaffe-surrogater og lavet Vin, og denne Artikel ender med et Par Ord, som har særlig Interesse for vor Landbøbefolkning, hvorfra Modstanden imod dette Lovforslag maaste hidil har været størst. Der tales nemlig der om en Faktor, som i den sidste Tid er kommen med i Spillet, nemlig Smørforsølfning, og saa staa der videre, at den „for vort Land kan faae en meget stor Betydning og netop for Landbøstanden, og det er da ikke længer umuligt, at Repræsentanter for Landbøstanden ville gaa med til at fastsætte nye Straffebestemmelser, hvilket vilde være baade fornuftigt og retfærdigt.“ I det Hele taget forekommer det mig, at det, som er fremkommet, siden denne Sag sidst blev forhandlet her i Thinget, taler for, at man ikke skal gaa tilbage til det samme Standpunkt, som man stod paa ved 3die Behandling ifjor, men derimod til det, som man indtog ved 2den Behandling. Desuden er der jo det Hensyn, som man tidligere har taget, nemlig det, at en Sags 2den Behandling skal være den egentlige Hovedbehandling, og at 3die Behandling egentlig kun skal bruges til at rette de mindre Feil, som maatte være fremkomne i et Lovforslag ved dets 2den Behandling.

Roch: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) begyndte med at udtale sin Forundring over, at den høitærede Minister havde fremlagt dette Lovforslag, og han udtalte, at han ikke kunde forstaa, hvad Ministe-